

Sygn. akt: I C 57/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Starzychowicz Świerczek
Protokolant:	Monika Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 60.000 zł

I. **zasądza** od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 60.000,00 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. **zasądza** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.434,00 zł (słownie: osiem tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 57/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 kwietnia 2019 r.

Powód J. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...)) kwoty 60 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną wskutek śmierci syna powoda. Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 06 października 2018 r. w R. doszło do wypadku drogowego, w którym zginął jego syn M. K. (1). Sprawcą rzeczonoego wypadku był kierowca objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego. Zaznaczone również zostało, iż powód bardzo mocno przeżył śmierć syna, nie mogąc pogodzić się z nią i z zaistniałą sytuacją.

W dalszej części uzasadnienia powód wskazał, iż zgłosił szkodę pozwanemu i wezwał go do zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę powstałą wskutek zaistniałych w jego życiu okoliczności. Pozwany wypłacił powodowi kwotę 10 000 zł. Dla powoda kwota ta była niezadowalająca.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie pozwu w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powyższego pozwany wskazał na fakt wypłacenia powodowi kwoty zadośćuczynienia w wysokości 10 000 zł twierdząc jednocześnie, iż jego zdaniem, jest to kwota odpowiednia a roszczenia powoda ją przekraczające są nadmiernie wygórowane. Nie zaprzeczył jednocześnie swej odpowiedzialności za konsekwencję rzeczzonego wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 października 2018 r. w R. doszło do wypadku drogowego, w którym zginął syn powoda M. K. (1). Sprawcą wypadku był P. M., który objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego (nr polisy: (...)-2018). W chwili wypadku M. K. (1) miał 45 lat, był człowiekiem w pełni zdrowym oraz sprawnym fizycznie.

Powód znacznie odczuł stratę syna. Było to efektem silnego związku emocjonalnego pomiędzy nimi. Związek ten wynikał w szczególności z łączących ich bliskich relacji, utworzonych podczas wspólnego życia. Po przeprowadzeniu się wraz z rodziną do własnego domu (ok. 20 lat temu) zmarły syn często odwiedzał rodziców. Robił to raz w tygodniu, co do zasady w niedzielę, niekiedy częściej, w ciągu tygodnia, co do zasady z żoną oraz córką. Mieszkał w odległości ok. 10 km od domu rodzinnego, co pozwalało mu na częste wizyty. Wielokrotnie przyjeżdżał do nich rowerem. Był bardzo uczynny. Pomagał powodowi w pracach domowych, przy różnego rodzaju remontach ale też przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Zdarzało się, iż zmarły syn wykorzystywał urlop wypoczynkowy aby wspomóc rodziców w znaczniejszych pracach związanych z gospodarstwem rolnym, tj.: wykopki czy żniwa. Był w tych czynnościach bezinteresowny, nigdy nie pobierał za te czynności wynagrodzenia. Ponadto odwoził rodziców do lekarzy, myślał oraz dbał o nich. Zawsze pamiętał o ich imieninach czy urodzinach.

Powód nie może pogodzić się ze śmiercią syna, w jej bowiem skutek powód stracił nie tylko syna ale i przyjaciela. Powód z synem często rozmawiali, snuli plany na przyszłość, również wobec siebie – powód np.: obmyślał sposób na remont nieruchomości syna, natomiast syn chciał pomóc ojcu w przebudowie schodów w domu rodzinnym. W czasie spotkań rodzinnych powód i syn rozmawiali niejako w swoim towarzystwie na wybrane przez siebie tematy. Wyjeżdżali razem na mecze czy do kościoła.

Po śmierci syna powód często płacze. Niejednokrotnie wychodzi do lasu aby tam w samotności móc dać upust emocjom, a jednocześnie aby nie pokazywać ich na zewnątrz. Powód zamknął się w sobie. Stał się małomówny. Unika też spotkań z innymi osobami. Rozmawia z nimi tylko w sytuacji, gdy temat rozmów nie dotyczy jego syna. Chodzi bez celu. Ponadto od chwili wypadku powód ma znaczne skoki ciśnienia. Wprawdzie na nadciśnienie cierpiał już przed wypadkiem, przeszedł nawet różnego rodzaju zabiegi, jednak od śmierci syna stan jego zdrowia uległ pogorszeniu. Dzieje się tak w szczególności wskutek rozmów o zmarłym. Powód nie pogodził się ani, jak sam twierdzi, nie pogodzi się ze śmiercią syna.

M. K. (1) miał również dobre relacje z pozostałymi członkami rodziny, będąc tym samym niejako elementem ją spajającym. Śmierć syna powoda dalece zmieniła sposób funkcjonowania wskazanej rodziny. Każda rozmowa o synu kończy się płaczem. Członkowie rodziny często wspominają o zmarłym, stanowi to dla nich główny temat spotkań. Często też wyjeżdżają na grób zmarłego syna.

Zmarły M. K. (1) był osobą zdrową, w pełni sił fizycznych. Jego pasją było kolarstwo, dlatego też regularnie wyjeżdżał na różnego rodzaju wyprawy rowerowe. Zdaniem rodziców był synem dla nich wyjątkowym, o nieprzeciętnym charakterze, jak i ogładzie. Był wzorem małżonka oraz ojca. Miał wyjątkowy charakter. Traktował innych ludzi z szacunkiem i zrozumieniem. Nie miał wrogów. Był ułożony i miły. Był wyjątkowym dzieckiem, również dlatego, że wykonywał pracę o charakterze biurowym, ciągle się kształcił. On też zorganizował pracę dla swoich braci w jednostce, w której pracował.

Powód zgłosił szkodę pismem z dnia 8 listopada 2018 r. w formie elektronicznej, gdzie wezwał pozwanego m.in.: do wypłaty kwoty 80 000 zł na jego rzecz z tytułu doznanej krzywdy spowodowanej śmiercią syna w rzeczonym

wypadku komunikacyjnym, zakreślając tym samym termin na spełnienie jego żądań w terminie 30 dni od otrzymania powyższego pisma.

Decyzją z dnia 03 grudnia 2018 r. pozwany przyznał powodowi kwotę 10 000 zł z tytułem zadośćuczynienia z powodu doznanej wskutek śmierci syna krzywdy. Pozwany wskazał, iż nie spełnił żądań powoda, bowiem dochodzona przez niego kwota jest znacznie zawyżona. Nie zakwestionował przy tym swej odpowiedzialności za skutki zdarzenia drogowego, wskutek którego śmierć poniósł syn powoda M. K. (1).

/dowód: odpis skrócony aktu zgonu na 1807072/00/AZ/ (...) USC M. (k. 9); odpis notatki urzędowej z dnia 06 października 2018 r. (k. 10); odpis skrócony aktu urodzenia nr 1861011/00/AU/ (...) USC K. (k. 11); odpis skrócony aktu małżeństwa nr 1807012/00/AM/ (...) USC C. (k. 12-13); odpis poświadczenia zameldowania z dnia 29 października 2018 r. (k. 14); odpis zgłoszenia szkody z dnia 08 listopada 2018 r. (k. 15); odpis pisma pozwanego z dnia 05 grudnia 2018 r. (k. 16-17); akta szkody nr (...) (k. 34); zeznania świadka M. K. (2) (k. 31); przesłuchanie powoda (k. 31).

Dowody z dokumentów nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności i wiarygodności. Nie były też kwestionowane przez strony.

Zeznania świadka M. K. (2) i powoda są wewnętrznie spójne, logiczne i pokrywają się ze sobą oraz z dowodami z dokumentów. Wskazują w szczególności jakie więzy łączyły zmarłego M. K. (1) z powodem oraz pozostałymi członkami ich rodziny. Wskutek powyższego nie sposób odmówić im wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Podstawa prawna odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku, w którym śmierć poniósł M. K. (1), wynika z odpowiedzialności gwarancyjnej za sprawcę zdarzenia, który był ubezpieczony z tytułu ubezpieczenia OC w (...) (art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), zaś powód, jako najbliższy członek rodziny zmarłego (ojciec), ma prawo domagać się od pozwanego z tego tytułu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 446 § 4 k.c.

Zgodnie bowiem z treścią powyżej wskazanego przepisu Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 k.c. nie jest zależne od pogorszenia sytuacji materialnej osoby uprawnionej i poniesienia szkody majątkowej, a jego celem jest kompensacja doznanej krzywdy, a więc złagodzenie cierpienia psychicznego wywołanego śmiercią osoby najbliższej i pomoc pokrzywdzonemu w dostosowaniu się do zmienionej w związku z tym jego sytuacji.

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 k.c. jest odzwierciedleniem w formie pieniężnej rozmiaru krzywdy, która nie zależy od statusu materialnego pokrzywdzonego. Jedynie rozmiar zadośćuczynienia może być odnoszony do stopy życiowej społeczeństwa, która pośrednio może rzutować na jego umiarkowany wymiar i to w zasadzie bez względu na status społeczny i materialny pokrzywdzonego. Przesłanka "przeciętnej stopy życiowej" społeczeństwa ma charakter uzupełniająca i ogranicza wysokość zadośćuczynienia tak, by jego przyznanie nie prowadziło do wzbogacenia osoby uprawnionej, nie może jednak pozbawiać zadośćuczynienia jego zasadniczej funkcji kompensacyjnej i eliminować innych czynników kształtujących jego rozmiar (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2012, IV CSK 416/11).

Celem przyznania zadośćuczynienia, o którym stanowi art. 446 § 4 k.c., członkowi najbliższej rodziny zmarłego wskutek czynu niedozwolonego, jest kompensacja doznanej przez niego krzywdy, w tym złagodzenie cierpienia wywołanego śmiercią osoby najbliższej i pomoc w dostosowaniu się do nowej sytuacji życiowej, zmienionej przez

to zdarzenie. Zadośćuczynienie ma zatem łagodzić cierpienia spowodowane przedwczesną utratą członka rodziny, skutkującą naruszeniem chronionej prawem więzi rodzinnej i prawa do życia w rodzinie, jako dobra osobistego. Krzywdę doznaną w wyniku śmierci osoby bliskiej bardzo trudno ocenić i wyrazić w formie pieniężnej, ponieważ oczywistym jest że nie ma możliwości pełnego zrekompensowania za pomocą środków pieniężnych śmierci osoby bliskiej, żadna bowiem kwota nie może zmniejszyć cierpień związanych z tego rodzaju stratą, dotyczącą subiektywnej sfery osobowości (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2018, sygn. akt I ACa 68/18).

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest to, iż dnia 06 października 2018 r. doszło do wypadku drogowego w R., wskutek którego śmierć poniósł syn powoda M. K. (1). Bezsporna jest również podstawa odpowiedzialności strony pozwanej.

Nawiązując do powyżej powołanej podstawy prawnej roszczeń powoda oraz wybranych wyroków potwierdzających utrwaloną linię orzeczniczą w przedmiotowym zakresie, należy stwierdzić, iż powodowi bezsprzecznie należy przyznać stosowne zadośćuczynienie z tytułu krzywdy jaką doznał wskutek śmierci syna.

Sąd uznał, że powód dopełnił obowiązku wykazania rozmiaru oraz istoty krzywdy jakiej doznał. Z przeprowadzonych dowodów (przesłuchania świadka i powoda oraz dowodu z dokumentów) wynika, że powoda ze zmarłym synem łączyła silna więź rodzinna, a jej nagłe i nieoczekiwane zerwanie spowodowało u niego ból, cierpienie, poczucie krzywdy i pustki.

Uzasadniając wysokość przyznanego powodowi zadośćuczynienia należy na wstępie zaznaczyć, że żaden przepis nie wskazuje kryteriów, w oparciu o które ustala się odpowiednią sumę zadośćuczynienia. Musi ona mieć charakter indywidualny i w każdym przypadku zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Jednakże przyznana kwota musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość, obejmować cierpienia doznane i przyszłe, nie może mieć charakteru symbolicznego. Ma ona pomóc w dostosowaniu się do zmienionej sytuacji i złagodzić cierpienie psychiczne. Nie wystarczy jednak samo istnienie faktycznego związku między dwiema osobami, konieczne jest również wykazanie istnienia pewnej, trwałej, silnej więzi emocjonalnej, podtrzymywanej przez te osoby. Dowodzeniu podlega występowanie wspólnoty natury uczuciowej, gospodarczej, ekonomicznej, przejawiającej się np. w prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego [...] (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 marca 2013, I ACa 1239/12).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że relacje i więzi powoda z synem były bardzo silne a śmierć M. K. (1) była dla niego zdarzeniem tragicznym, nagłym i nieoczekiwanym, które przeżył z nasiloną intensywnością. Spowodowała u niego trudności emocjonalne, a żałoba miała negatywny wpływ zarówno na jego życie jak i życie całej rodziny. Stopień doznanej przez powoda krzywdy potęgowany był stratą osoby, która stanowiła dla niego wsparcie duchowe. Powód posiadał w osobie syna M. przyjaciela. Wspólne zamieszkiwanie, a po opuszczeniu domu rodzinnego regularne spotkanie, spowodowało wytworzenie się między powodem a jego synem wyjątkowo bliskich relacji. Ponadto M. K. (1) pomagał powodowi w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, uczestnicząc razem z nim w pracach polowych tj.: żniwa, wykopki czy też pracach związanych z przygotowaniem opału na okres zimowy. Dodatkowo spędzali razem wszystkie uroczystości rodzinne i okolicznościowe. M. K. (1) ze względu na swój empatyczny charakter stanowił dla całej rodziny wsparcie łącząc tym samym jej członków. Ponadto powód był osobą zdrową, w pełni sprawną (o czym świadczy regularna jazda na rowerze), która pomimo założenia własnej rodziny, stale myślał o rodzicach i braciach, nieustannie ich wspierając w różnym zakresie.

Wszystko to wskazuje, iż powód bardzo negatywnie odczuł śmierć syna. Dlatego Sąd uznał, że zasadne będzie przyznanie powodowi zadośćuczynienia w kwocie 70 000 zł, a skoro otrzymał on już od pozwanego kwotę 10 000 zł, do zasądzenia pozostało 60 000,00 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku na podstawie art. 446 § 4 k.c.

Przyznana powodowi kwota zadośćuczynienia dostosowana do rozmiaru krzywdy, jakiej doznał J. K.. Wysokość zadośćuczynienia wynika również z faktu, iż w naturalnej kolei rzeczy to M. K. (1) powinien żegnać i pochować swoich

rodziców. Tymczasem na skutek tragicznego wypadku powód pochował syna, który był dla niego wsparciem, radością, nadzieją na starczą przyszłość, przyjacielem.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone na podstawie art. 481 § 1 k.c. od dnia następującego po upływie 30-dniowego terminu od zgłoszenia żądania ubezpieczycielowi, bowiem zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia ma charakter zobowiązania bezterminowego, toteż przekształcenie go w zobowiązanie terminowe może nastąpić w wyniku wezwania wierzyciela skierowanego wobec dłużnika do spełnienia świadczenia (art. 455 k.c., wyrok SN z dnia 22 lutego 2007 r., I CSK 433/06, LEX nr 274209), a zakład ubezpieczeń ma obowiązek spełnić świadczenie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody (art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Pozwany wydał decyzję w sprawie w dniu 03 grudnia 2018 r., wypełniając dyspozycję powyższych przepisów. Jednak, skoro decyzja ta nie spełniała żądań powoda, należy traktować dzień jej wydania jako dzień wymagalności żądania o zapłatę. Sąd pierwszym dniem od którego należy liczyć odsetki jest dzień po nim następujący a to 04 grudnia 2018 r. (pkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach (pkt II wyroku) opiera się na art. 98 k.p.c. oraz rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm. Zgodnie z powyżej wskazanym art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Skoro bowiem Sąd uwzględnił niniejsze powództwo w całości należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów. Na koszty te składały się: opłata od pozwu w wysokości 3 000 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 5 434 zł (§ 6 rozporządzenia) tym opłata skarbową 34 zł.

Z:

1. (...)

2. (...)

(...)